

የማይሞቱ ቃላት ፤

ትጉሃን መላእክት ለተልዕኮ እንደሚፋጠኑ የሰው ዘርም በጊዜ ወይቅነትና በሥራ ክቡርነት አምኖ እንዲ ተጋ ትንሣኤ ልቡና ሊኖረው ይገባል ፤—

—«ለመሥራት የማይወድ ቢኖር አይብላ !»

ትዲስ ጳውሎስ (ጳ ተሰ፡፫፡፲) ።

—«ጊዜ እየዘረረ ሳይታጠፍ ክንፉ እኛ በቁማችን ምንድንነው ዕንቅልፉ? ካልተሳሰሉበት ተሎ ተሸቀዳድሞ ጊዜ ታክሲ አይደለም አይጠብቅም ቆሞ ፤ ከጊዜ ጋር አብረው ለማገዳደብ ዕንቅፋት የለውም ባሕሩም ሆነ የብሱ » ።
አበባው ይገዛው

«በዘመን ግሥገሣ ዕድሜያችን ተማርኮ ያለፍነው እኛ ነን ጊዜ አይደለም እኮ » ።
ከበደ ማክኤል

በኢት/ አ/ ተ/ ቤተ ክር ስብከተ ወንጌልና ሐዋርያዊ ተልዕኮ መምሪያ ታተመ ።

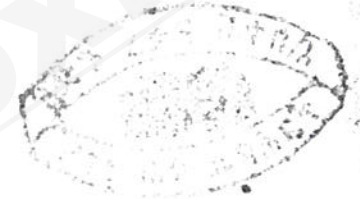
ደጋጋሚ ብር 1.00

መልአክ ብሥራት

« አን ገብርኤል ዘእቀውኛ ቅድመ እግዚአብሔር »

መልአክ ብሥራት

« እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆም
ገብርኤል ነኝ» ሉቃ ፩ ፲፱

ለዘጋጅ

መጋቤ አዕላፍ መክብብ አጥናው
ታላላግ ፲፱ ቀን ፲፱፻፸፯ ዓ/ም

አዲስ አበባ

ማ ው ጫ

ገጽ

፩ መግቢያ	፫
፪ የመላእክት ሥነ ተፈጥሮና አገልግሎት	፮
፫ ንቁም በበሀላዊነት	፯
፬ ሀብተ ብሥራት	፲፱
፭ ሕፃኑ ሰማዕትና የተላከለት ታዳጊ መልአክ	፳፫

መግቢያ ።

የዚህ አጭር ጽሑፍ ዝግጅት ዋና ዓላማ ቅዱሳን መላእክት የተገኙበትን ረቂቅ ሥነ ተፈጥሮና አገልግሎት ታቸውንም መግለጥ ነው ።

ስለዚህም ቅዱሳን መላእክት በእግዚአብሔር ትእዛዝ በጊዜው አማኞችን በመርዳትና ታማኞች ምስክሮችን (ሰዕዕታትን) ከእሳት ከሰለትና ከማናቸውም አደጋ በመታደስ ተግባር ምን ያህል እንደሚተጉና በነርሱ ያደረገ የእግዚአብሔር ኃይልና ድንቅ ሥራው እንዴት እንደሚከሰት በመተንተን መነሻ የሚሆን ፍሬ ሐሳብ በማቅረብ ረገድ በወንጌል ሰባክያን መምህራንና የትምህርቱ ተቀባዮች በሆኑት ምእመናን መካከል የሐሳብ መገናኛ ድልድይ እንደሚሆን ይታመናል ።

ዝግጅቱም በዚህ ብቻ የሚገታ ሳይሆን በተለይ በገራችንና ከሀገር ውጭም ጭምር በስማቸው አብያተ ክርስቲያናት የታነጹላቸውንና ከእግዚአብሔር በተሰጣቸው ኃይል መሠረት ገቢረ ታምራት በማድረግ የታወቁትን የዋና ዋናዎቹን ሊቃነ መላእክት የትድግና ተልእኮ የሚገልጥ እትም በተከታታይ እንዲወጣ ታቅዶአል ። ቸርነት የማያልቅበት አምላክ ለፍጹሙ እንዲረዳን እንለምነናለን ።

መ/አዕ- መክብብ አጥናው

ክፍል ፩ ።

የመላዕክት ሥነ ተፈጥሮና አገልግሎት

ቅዱሳን መላእክት ከምን ስለምን አገልግሎት እንደ ተፈጠሩ ዳዊት ሲገልጥ በአንድ ዐረፍተ ነገር በማጣመር አጠቃሎት ይገኛል። ይህም «ዘይሬስዮሙ ለመላእክቲሁ መንፈስ ወለእለ ይትለአክዎ ነደ እሳት መላእክቱን ነፋሳት አገልጋዮቹንም ነደ እሳት የሚአደርጋቸው እርሱ ነው» ሲል የተናገረው ቃለ መዝሙር ነው ።

ይህም ጣምራ አገልግሎት በአጭር የትርጉም ትንታኔ ሲታይ ፣ የመላእክት ተፈጥሮ ከነፋስና ከእሳት ነው ወይም እምነብ አልቦ ነው የሚሉ አሉ ።

እሳት ነፋስ ኃያላን ረቂቃን ፈጣኖችና ፈጻሚያን ፈቃድ እንደሆኑ መላእክትም በተግባራዊ ተልእኮዎቻቸው ይህ ዓይነቱ ጠባይ አላቸው ።

፩/ አገልግሎታቸውም ከስማቸው የተባበረ ነው። ይህም «መልአክ» የሚለው ስም በግዕዝም ሆነ በዕብራይስጥ ቃል በቃል የሚሰጠው ትርጉም የሚላክ ወይም ተፈናቂ፣ ከእግዚአብሔር ወደ ሰው ከሰው ወደ እግዚአብሔር በመላላክ አገልግሎቱን የሚፈጽም ማለት ነው ።

ማኅሌታዊ አገልግሎት

፪/ ሌላው የመላእክት አገልግሎት እጅግ ጣፋ በሆነ ጣዕመ ዜማ እግዚአብሔርን ማመስገን ነው «አንዱ ከሌላው ጋር በመቀባበል ቅዱስ ፣ ቅዱስ ፣ ቅዱስ የሠዊት ጌታ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ! ምስጋናህ ምድር ሁሉ ሞላ ፣ እያለ በታላቅ ድምፅ በመጮህ ያመሰግን ነበህ ከድምጹም ታላቅነት የተነሣ የቤቱ መቃን ፣ መድረቁም ብድግ ማለት ጀመረ» ይላል (ኢሳ ፡ ፮ ፡ ፩—

፪) ሌላው የመላእክት አገልግሎት ወልደ ነጉድንድም በእዩ፣ ዳዊት በመዝሙሩ (ወዘተ - -) እንደ ገለጡት መላእክት ለፈጣሪያቸው የሚያቀርቡት ውዳሴና ቅዳሴ ሌሊ ከቀን የማይገታ ነው (ራእ ፡ ፬ ፡ ፰—፱)

አባ ሕርያቆስም የመላእክቱን ማኅሌታዊ የምስጋና ጣዕም ሲገልጥ «ዘያጠልል አዕዕሞተ እምብዝኅ ጣዕራ ፈቡፋደ ከጣዕሙ ብዛት የተነሣ አጥንትን] የሚመልም ነው» ብሏል ።

አስተርጓፊት መላእክት

የመላእክት መገለጥ

፪/ በዓይን የሚታይ በእጅ የሚዳሰስ የግዙፍ አካል ባሕርይ የሌላቸውና በተፈጥሮዎቻቸው ረቂቃን መናፍስት የሆኑ ቅዱሳን መላእክት ለምሕረትም ሆነ ለመዓት ከእግ ዜአብሔር ወደ ሰው በሚላኩበት ጊዜ በሰብአዊ መልክና አካል ተገልጠው እንዲታዩ እና በሰብአ ዓለም ቋንቋ እንዲናገሩ የአምላክ ፈቃድ ሆኗል ።

ስለዚህም እንደ ቃለ ዓፄ ከእግዚአብሔር የተላኩ ልገልጋዮች መሆናቸውን አስታውቀው ፡ ልዩ ልዩ ተልእኮ መፈጸማቸው ጥንት በአበው ዘመን የተለመደና አሁንም በመደገም ላይ የሚገኝ መሆኑ በተግባር እየታየ ነው።

ክፍል ፪

ንቁም በበሀላዌነ እስከንረከቦ ለፈጣሪነ

« ፈጣሪያችንን እስከናገኘው ድረስ በየአለንበት ፀንተን እንቁም » ሊቀ መላእክት ቅዱስ ገብርኤል የተናገረው ቃል ነው ። ይህም የተነገረበት ምክንያት በቅዱሳን መላእክት ጥንተ ፍጥረት የመላእክት ሁሉ አለቃ ቅዱስ እግዚአብሔር ፡ አገዜ መንጠላዕት ይሆን ዘንድ ልዕልና ተሰጥቶት የነበረው ሳጥናኤል የማዕርጉን ታላቅነት በመመልከት ታብዮ ፈጣሪውን ከመካዱ የተነሣ በማገበረ መላእክት መሀከል የነበረውን ሁከት ለማረጋጋትና ጸጥ ለማድረግ እንደ ነበር ተጽፎአል ።

በመሠረቱ ሊቀ መላእክት ቅ/ገብርኤል መጋቤ ሐዲስ ተብሎ ይጠራል ። ይህን በምንልበት ጊዜ ግን በዘመነ ብሉይ የሥራ ድርሻ ያልነበረው ማለት አይደለም ። መጋቤ ሐዲስ መሆኑ በይበልጥ ጎልቶ የታየበት ምክንያት « ይህን ዓለም ከፈጠረበት ጥበቡ ይልቅ ዓለምን ያዳነበት ጥበቡ ይበልጣል » ተብሎ የተነገረለት አምላክ ሰው የሚሆንበትን ክድንግል የሚወለድበትን ምሥጢር ለአምላክ እናት ለማብሰር የተላከ ዜናዌ ሐዲስ በመሆኑ ብቻ ነው እንጂ በዘመነ ብሉይም የሥራ ድርሻ እንደ ነበረው ማሰብ ከነግብሩ የተገለጠበት ክፍል አለ ። ለማስ

ረጃም ያህል በትንቢት ዳንኤል ምዕ : ፩ : ፲፮—፳ የተ
ጻፈውን ብንመረምር ይህ መልእክ በዘመነ ብሉይም ቢሆን
መጋቢ ራእይ ወትንቢት እንደ ነበረ እንረዳለን ።
ለዚህም ጥቂት ነጥቦችን እንጥቀስ ።

፩/ በቀጥር ፲፮—፲፯ «እኔም ዳንኤል ራእዩን ባየሁ
ጊዜ ትርጉሙን ማስተዋል ፈለግሁ እንሆም ሰው የሚ
መስል በፊቱ ቆሞ ነበር ።— በኡባልም ወንዝ መካከል»
«ገብርኤል ሆይ የዚህን ራእይ ትርጉም ለዚህ ሰው አስታ
ውቀው ብሎ በመጮህ የሚናገረውን ሰው ድምፅ ሰማሁ ።

፪/ በቀጥር ፲፯ እርሱም «የሰው ልጅ ሆይ ራእዩ
ለፍጻሜ ዘመን የተዘጋጀ መሆኑን አስተውል አለኝ» ካለ
በኋላ የራእዩን ትርጉም እንዴት አድርጎ በመተንተን
እንዳስረዳው መመልከት ይቻላል ።

ይኸን ምሥጢር ለቅዱሳኑ የገለጠ አምላክ ስሙ
ይመስገን ።

«አኮኑ ዙሎሙ መላእክት መንፈስ እሙንቱ ወይ
ትፌነው ለመልእክት በእንተ እለ ሀለዎሙ ይረሡ ሕይ
ወተ ዘለዓለም፤ መላእክትማ የዘለዓለምን ሕይወት ይወርሱ
ዘንድ የተመረጡ ሰዎችን ለመርዳትና ለማገልገል የሚ
ላኩ ረቂቃን መናፍስት ናቸው» ተብሎ እንደ ተጻፈ
(ዕብ : ፩ : ፲፬) በሃይማኖት ጽናት ለእውነተኛ ምስክርነት
የሚቆሙ ሰማዕታትን ለመርዳት እግዚአብሔር አምላክ
በየጊዜው ከሚልካቸው መንፈሳውያንና አሳታውያን መላ
እክት አንዱ ሊቀ መላእክት ቅ/ገብርኤል ነው ።

በየዐረፍተ ዘመኑ ፍጡነ ረድኤት ሆኖ በፈጸመውም
ተልዕኮ ሁሉ በተለይ እንደ አጥቢያ ኮከብ የሚያበራ ታሪክ
ያለው ድንቅ ሥራው ሠለስቱ ደቂቅን ከነደደ እሳት መታ

ደጉ ነው ። ይኸውም ታሪክ በትንቢት ዳንኤል ምዕ፤
እንደሚከተለው በሰፊው ተገልጿል ።

«ንጉሡ ናቡከደነፆር ቁመቱ ስድሳ ክንድ ወርዱም
ስድስት ክንድ የሆነውን የወርቁን ምስል አሠራ ፤ በባቦ
ሎንም አውራጃ በዱራ ሜዳ አቆመው ። ንጉሡም ናቡ
ከደነፆር መኳንንትንና ሹማምቶችን ፣ አዛዦችንና አገ
ውንቶችን ፣ በጅሮንዶችንና አማካሪዎችን ፣ መጋቢዎች
ንም ፣ አውራጃ ገዦችንም ሁሉ ይሰበሰቡ ዘንድ ፣ ንጉሡም
ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል ምረቃ ይመጡ ዘንድ ላከ ።
በዚያን ጊዜም መኳንንቱና ሹማምቶቹ ፣ አዛዦቹና አገ
ውንቶቹ ፣ በጅሮንዶቹና አማካሪዎቹ ፣ መጋቢዎቹና አው
ራጃ ገዦቹ ሁሉ ንጉሡ ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል
ምረቃ ተሰበሰቡ ፤ ናቡከደነፆርም ላቆመው ምስል ፊት
ቆሙ ። አዋጅ ነጋሪውም እየጮኸ እንዲህ አለ፡— ወገኖ
ችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የምትናገሩ ሆይ ፣ የመጻ
ክትንና የእንቢልታን ፣ የመሰንቆንና የክራርን ፣ የባገና
ንና የዋሽንትን ፣ የዘፈንንም ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ፣
ተደፍታችሁ ንጉሡ ናቡከደነፆር ላቆመው ለወርቁ ምስል
እንድትሰግዱ ታዘዛችኋል ፣ ተደፍቶም የማይሰግድ በዚ
ያን ጊዜ በሚነድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል ። ስለዚህ
በዚያን የመለከቱንና የእንቢልታውን የመሰንቆውንና የክ
ራሩን ፣ የባገናውንና የዘፈኑንም ሁሉ ድምፅ በሰሙ
ጊዜ ፣ ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የሚና
ገሩ ሁሉ ተደፉ ፣ ንጉሡም ናቡከደነፆር ላቆመው ለወ
ርቅ ምስል ሰገዱ ።

በዚያን ጊዜም ከለዳውያን ቀርበው አይሁድን ከሰሱ ለንጉሠ-ም ለናቡከደነፆር ተናገሩ እንዲህም አሉ ፡— ንጉሥ ሆይ ፣ ሺህ ዓመት ንጉሥ ። አንተ ፣ ንጉሥ ሆይ ፡— መለክ ትንና የእንቢልታን ፣ የመሰንቆንና የክራርን ፣ የበገናንና የዋሽንትን ፣ የዘራንንም ሁሉ ድምፅ የሚሰማ ሰው ሁሉ ተደፍቶ ለወርቁ ምስል ይሰገድ ፤ ተደፍቶም የማይሰግድ በሚነድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል ብለህ አዘገዘህ ። በባቢሎን አውራጃ ሥራ ላይ የሾምሃቸው ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናንም የሚባሉ አይሁድ አሉ ፤ ንጉሥ ሆይ ፣ እነዚህ ሰዎች ትእዛዝህን እንቢ ብለዋል ፤ አማልክትህን አያመልኩም ፣ ላቆምኸውም ለወርቁ ምስል አይሰግዱም ።

ናቡከደነፆርም በብስጭትና በቁጣ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናንንም ያመጡ ዘንድ አዘዘ ፤ እነዚህንም ሰዎች ወደንጉሡ ፊት አመጡአቸው ። ናቡከደነፆርም ፡— ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናንም ሆይ ፣ አምላኬን አለማምለካችሁ ፣ ላቆምሁትም ለወርቁ ምስል አለመስገዳችሁ እውነት ነውን አሁንም የመለከቱንና የእንብልታውን የመሰንቆውንና የክራርን የበገናውንና የዋሽንቱን የዘራንንም ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ተደፍታችሁ ላሠራሁት ምስል ብትሰግዱ መልካም ነው ፤ ባትሰግዱ ግን በዚያ ጊዜ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ትጣላላችሁ ፤ ከእጄስ የሚያድናችሁ አምላክ ማን ነው? ብሎ ተናገራቸው ። ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናንም መለሱ ንጉሡንም ፡— «ናቡከደነፆር ሆይ ፣ በዚህ

ነገር እንመልስልህ ዘንድ አስፈላጊያችን አይደለም ። የምናመልከው አምላካችን ከሚነድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይችላል ፤ ከእጄህም ያድነናል ፣ ንጉሥ ሆይ! ነገር ግን ፣ እርሱ ባያድነን ፣ አማልክትህን እንደማናመልክ ላቆምኸውም ለወርቁ ምስል እንደማንሰግድለት እወቅ አሉት ።

የዚያን ጊዜም ናቡከደነፆር በሲድራቅና በሚሳቅ በአብደናንም ላይ ቁጣ ሞላበት የፊቱም መልክ ተለወጠባቸው ፣ እርሱም ተናገረ ፣ የእቶንም እሳት ይነድ ከነበረው ይልቅ ከፍ እንዲል አዘዘ ። ሲድራቅንና ሚሳቅንም አብደናንንም ያስሩ ዘንድ ወደሚነድድም ወደ እቶን እሳት ይጥሉአቸው ዘንድ በሠራዊቱ ውስጥ ለነበሩት ኃያላን ትእዛዝ ሰጠ ። የዚያን ጊዜም እነዚህ ሰዎች ከሰናፊላቸውና ከቀሚሳቸው ከመገናጸፊያቸውም ከቀረውም ልብሳቸው ጋር ታስረው በሚነድድ በእቶን እሳት ውስጥ ተጣሉ ። የንጉሡም ትእዛዝ አስቸኳይ ስለሆነ የእቶኑም እሳት እጅግ ስለሚነድድ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናንንም የጣሉአቸውን ሰዎች የእሳቱ ወላፊን ገደላቸው ። እነዚህም ሶስቱ ሰዎች ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናንም ታስረው በሚነድደው በእቶን እሳት ውስጥ ወደቁ ።

የዚያን ጊዜም ንጉሡ ናቡከደነፆር ተደነቀ ፣ ፈጥኖም ተነሣ ፤ አማካሪዎቹንም ፡— ሶስት ሰዎች አስረን በእሳት ውስጥ ጥለን አልነበረምን? ብሎ ተናገራቸው ። እነርሱም ፡— ንጉሥ ሆይ ፣ እውነት ነው ብለው ለንጉሡ መለሱለት ።

እርሱም ፡— እነሆ ፡ እኔ የተፈቱ በእሳቱም መካከል የሚመላለሱ አራት ሰዎችን አያለሁ፤ ምንም አላቆሰላቸውም ፤ የአራተኛውም መልክ የአማልክትን ልጅ ይመስላል ብሎ መለሰ ። የዚያን ጊዜም ናቡከደነፆር ወደሚነድደው ወደ እሳቱ እቶን በር ቀርቦ ፡— እናንተ የልዑል አምላክ ባሪያዎች ፡ ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናንም ፡ ኑ ውጡ ብሎ ተናገራቸው ። ሲድራቅና ሚሳቅም አብደናንም ከእሳቱ መካከል ወጡ ። መሳፍንቱና ሹማምንቶም አዛዦቹና የንጉሡ አማካሪዎች ተሰብስበው እሳቱ በእነዚያ ሰዎች አካል ላይ ኃይል እንዳልነበረው ፡ የራሳቸውም ጠጉር እንዳልተቃጠሉ ፡ ሰናፊላቸውም እንዳልተለወጠ ፡ የእሳቱም ሽታ እንዳልደረሰባቸው አዩ ።

ናቡከደነፆርም መልሶ፡— መልአኩን የላከ ፡ ከአምላካቸውም በቀር ማንንም አምላክ እንዳያመልኩ ለእርሱም እንዳይሰግዱ ሰውነታቸውን አሳልፈው የሰጡትን የንጉሡንም ቃል የተላለፉትን በእርሱ የታመኑትን ባሪያዎቹን ያዳነ ፡ የሲድራቅና የሚሳቅ የአብደናንም አምላክ ይባረክ። እኔም እንደዚህ የሚያደን ሌላ አምላክ የለምና በሲድራቅና በሚሳቅ በአብደናንም አምላክ ላይ የስድብን ነገር የሚናገር ወገንና ሕዝብ በልዩ ልዩም ቋንቋ የሚናገሩ ይቆረጣሉ ፡ ቤቶቻቸውም የጉድፍ መጣያ ይደረጋሉ ብዬ አዝዣለሁ»አለ ። የዚያን ጊዜም ንጉሡ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናንም በባቢሎን አውራጃ ውስጥ ከፍ ከፍ አድርጎ ሾማቸው » ።

በቅድሚያ የታሪኩን መነሻ በትንቢተ ኤርምያስ ምዕ : ፳፪ : ፲—፲፱ እንመልከት ።

ሐናንያ አዛርያና ሚሳኤል ተብለው የሚጠሩት ሠለስ ስቱ ደቂቅ ትውልዳቸው ከይሁዳ ቤተ መንግሥት ወገን ሲሆን አባታቸውም ንጉሥ ኢየሐቄም ይባል ነበር ። ይህም ኢየሐቄም በእግዚአብሔር ፊት የሠራው በደል ታላቅ ከመሆኑ የነተሣ ነቢዩ ኤርምያስ በርሱ ላይ የተናገረበት አስፈሪ የትንቢት ቃል እንዲህ የሚል ነበር ። «ኢየሐቄም በዚህች ምድር የመቃብር ቦታ እንኳ የማግኘት ዕድል ፈንታ አይኖረውም ። ስለዚህም ? መቃብሩ እንደ አህያ የጅብ ሆድ ይሆናል ። ምክንያቱም ሬሣው ከኢየሩሳሌም ቅጽር በር ወደ ውጭ ተገብቶ ይጣላል» (ኤር: ፳፪ : ፲—፲፱)

ስለዚህም ባቢሎናውያን ኢየሩሳሌምን በወረሩ ጊዜ አገሪቱ ጉዳት ላይ ወድቃ ወደባቢሎን ለመሰደድ ጉዞው እንደ ተጀመረ ኢየሐቄም በመንገድ ስለሞተ በትንቢቱ መሠረት ጅብ በልቶት የትም ቀርቷል ።

ልጆቹም ሐናንያ አዛርያና ሚሳኤል ይህን አሳዛኝ ድርጊት ያውቁ ስለ ነበር አባታቸው ይፈጽመው የነረበውን የበደል ሥራ መደገም አልፈለጉም። ከዚህም የተነሣ ሌላው ቀርቶ በስደት በሚኖሩበት ምድረ ባቢሎን ተመርጠው በንጉሥ ናቡከደነፆር ቤተ መንግሥት የከለዳውያንን ቋንቋ እየተማሩ እንዲያድጉ ተፈቅዶላቸው ስለነበር በዚያ በቤተ መንግሥት ት/ቤት ለሚማሩ ሁሉ ንጉሡ ከሚበ

ላው ከሚጠጣው ከማለፊያው ምግብ እንዲሰጣቸው ታገዙ ሌላቸው ሳለ እነርሱ «ዓለማዊ ተድላ ደስታስ እርም ይሆንብን» ብለው ከነቢዩ ዳንኤል ጋር በመተባበር ሽንብራ እየቆረጠሙ ውሀ እየጠጡ ይማሩ ነበር ። እግዚአብሔርም በረድኤት ስላልተለያቸው ማለፊያ ምግብ ይበሉ ከነበሩ ከዳደኞቻቸው ይልቅ የነርሱ ሬት በጸጋ እግዚአብሔር እንደ ፀሐይ ያበራ ነበር ።

ስማቸው ተለውጦ ሲድራቅ ሚሳቅ አብደናን የሚል ባቢሎናዊ ስያሜ ተሰጥቶአቸው ነበር፤ በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው እምነት ግን እስከ መጨረሻይቱ ሕቅታ አልተለወጠም ።

በዚህም ተጠቀሙበት እንጂ አልተገቡዱበትም፤ ተሾሙበት እንጂ አልተሻሩበትም ።

እንግዲህ የፍጹም ታማኝነት አሠራር የመጨረሻ ውጤቱ እስከዚህ ድረስ ስለሆነ ይህ ዓይነቱ መንፈስ ጠንካራነትና የሃይማኖት ጥበቃት በዘመናችንም ሆነ ወደፊትም ጭምር በያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ሠርጸ እንዲኖር ያስፈልጋል ። ዕውነተኛ ክርስቲያን እንዲህ ያለ ጽኑነት እምነትና እውነተኛ ምስክርነቱ ለዘላለም የማይኖር ወጥና ለቆለመላት ዓላማ ታማኝ ሆኖ የመገኘት ጠባዩ ከደሙ ጋር ተዋሕዶት እንዲኖር ያስፈልጋል ።

ይህ ከሆነ ዛሬም ቢሆን እንደ ሠለስቱ ደቂቅ ለቆሙለት እምነት እስከመጨረሻው ጸንተው የሚገኙ

ክርስቲያኖች ቢኖሩ የዚህም ዓለም ተደላ ደስታ ላይ ቀርባቸው ሰማያዊት በሆነችው በእግዚአብሔር መንግሥት ደግሞ መቶ ዕጥፍ ዋጋ፣ ዕድገት ድርብ ክብር የሚጠብቃቸው መሆኑ ተጽፎአል (ማቴ 19 : 29-30) ።

ታዲያ እኛ ለእግዚአብሔር ቃል ታዘገጥናታችንና ታማኞች አገልጋዮችም መሆን የሚገባን እርሱ ለእኛ መልካም ነገር አድርጎልን በተመቸን ጊዜ ብቻ አይደለም፤ ወይም ነብዩ ሆሴዕ «በምንዳቢሆሙ ይገደቡ ጎዴያ በችግራቸው ጊዜ ብቻ ወደ እኔ ይርጣሱ ሲል እንደ ተናገረ ዳዊትም የአምነክ ሰብእ ሰቦ ታህኒ ሎቱ አንተ መልካም ነገር ባደረግህለት ጊዜ ሰው ሁሉ ያምንሃል ሲል እንደመሰከረ እርሱ ለእኛ መልካም ቸርነትን ባደረገልን ጊዜ ብቻ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ እያልን የትንሽ ፈተና ወላፊን በምትገር ፈን ጊዜ ሸርተት ማለት አደገባም ።

በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት የተመሠረተው «ይህን ቢያደርግልን ይህን እናደርግለታለን እንዲህ ብለን እንዘምርለታለን በሚል የውለታ ድርድር አይደለም ።

ምንም ዓይነት ይሁን ፈተና በገጠመን ጊዜ እንደ አናንያ አዛርያና ሚሳኤል ለዓለማችን ጸንተን እንደንቆም ይፈለግብናል ። የመንፈስ ጸንዓትና የእምነት ኃይል ሊኖረን ይገባል ።

እነዚህ ሦስቱ ወጣቶች በድፍረት ሲናገሩ «እግዚአብሔር ሊያድነን ባይፈቅድ እንኳ ለዚህ ሰው ሠራሽ የወርቅ ምስል

እንደማንሰግድለት ዕወቅ» ሲሉ የተናገሩትን ያን ቀሩ ጠኛ ቃል ደግመን ደጋግመን ልንናገረው ይገባል ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ዕብራውያን በጸፈው መልእክቱ ምዕ 18 : ስለ ሃይማኖት ሰዎች ተጋድሎ ሲያወሳ «እነርሱ በእምነት ነገሥታትን ድል ነሡ ፣ ጽድቅን አደረጉ የተሰጠውን የተስፋ ቃል አገኙ የአንበሳችን አፍ ዘጉ የእሳትን ኃይል አጠፉ ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ ከድካማቸው በረቱ» በማለት የሃይማኖትን ኃይል ያስረዳል

በሮሜ መልእክቱም ይኸው ሐዋርያው ጳውሎስ የተናገረው የሐዲስ ኪዳን ፍካሬ «እሱ ወዶናልና ስለዚህ በርሱ ሁሉን ድል እንነሳለን» የሚል ነው ።

እንግዲህ ይህን ዓይነት ቀሩ ጠኛ ውጣኔ አድርገን በፍጹም እምነት ለዕለው-ነተኛ ምስክርነትና ዓላማ እስከሞት ድረስ ጸንተን ስንቆም ብቻ ነው እግዚአብሔር አምላክ ከእኛ ጎን የሚቆሙና ሊታደጉን የሚችሉ መላእክቱን የሚልክልን ። ይህም ዓይነት ሃይማኖታዊ ውሳኔ ካለን «እናንተ የራስ ጠጉራችሁ-እንኳ የተቈጠረ ስለሆነ አትፍሩ» ተብሎ በወንጌል የተጻፈ ቃሉ የታመነ መሆኑ ብዙ ጊዜ በተግባር ታይቷል ።

ቀድሞ ለአባቶቻችን ይሠራው የነበረው ድንቅ ነገር ሁሉ በዘመናችንም ዘወትር እየተደገመ ነው፤ ከዚህም የተነሳ እግዚአብሔር በዚህ ቅ/መልአክ ገብርኤል አማላጅነት የሚያሳየው ገቢረ ተአምር በዕጥፍ እየጨመረ መምጣቱን እናያለን ።

በተለይም በስሙ በታነጹ አብያተ ክርስቲያናት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሥዕለትና ብዕዓት በየጊዜው ተፈጻሚነት እያገኘ በመላው ዓለም እንኳን ሃይማኖት ያላቸው ሃይማኖት የሌላቸውም ስሙ በተጠራበት ቦታ እየተገኙ የእግዚአብሔርን ቸርነት የመላኩን አማላጅነት እየመሰከሩ ናቸው ።

አሁንም በእምነት ጸንተን በምንቆም መጠን ለችግራችን ሁሉ የሚረዳንን ይህን ተራዳኢ መልአክ የፈጠረ ያከበረ የአናንያ የአዛዛርያና የሚሳኤል አምላክ ቅዱስ ስሙ ተመሰገነ ይሁን ፤

ያደረጋችሁት ሥዕለት ብዕዓት ተሰምቶላችሁ የረድኤት መልስ ያገኛችሁ ሁሉ እንኳን ደስ አላችሁ ! የቀጥራችሁ ብዛት ዕልፍ አዕላፍ የሆነ እናንተ ቅዱሳን የሰማይ መላእክትም የምሕረት የሰላምና የፍቅር አንድነት ባለቤት የሆነ ጌታን ለምኑልን፤ እናንተም ምእመናን በርሱ ላይ ያላችሁ የማይናወጥ እምነት እስከ መጨረሻው ይጽና ምሕረቱ ለዘለዓለም ነውና ።

አሜን ።

ለሊቀ መላእክት ቅዱስ ገብርኤል

የተሰጠው ሀብተ ብሥራት

ታሪኩ ባጭሩ እንዲህ የሚል ነው ። «መልአኩ ቅ/ገብርኤል ቀደም ሲል ልደተ የሐንስን ለዘካርያስ ባበወረ በስድስተኛው ወር በገሊላ አውራጃ ናዝሬት ተብላ ወደምትጠራው ከተማ ከእግዚአብሔር ተልኮ ሔደ፤ ማርያም ተብላ የምትጠራውም ገጽሕት ቅድስት ድንግል ወደ አለችበት ገብቶ በመጀመሪያ ሰላምታ ካቀረበላት በኋላ ፤ « ጸጋን የተመላሽ ድንግል ሆይ! አንቺ ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ የተባረክሽ ነጽሕት ክብርት ነሽ ። ማርያም ሆይ በእግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን ሞገስን አግንተሻልና አትፍሪ ! እነሆም ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ስሙንም ኢየሱስ ትዬዋለሽ፤ እርሱ ታላቅ ነው እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል ፤ በቤተ ያዕቆብም ለዘለዓለም ይነግሣል፤ ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም ፤ ይህም እንዲፈጸም መንፈስ ቅዱስ ያደርብሻል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ፤ ስለዚህም ከአንቺ የማወለደው ቅዱስ ነው ። የልዑል እግዚአብሔር

ልጅ ይባላል ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና »
ሲል አበሠራት ። ሉቃስ ፩ ፡ ፳፮—፴፰ ።

ከዚህ አስቀድሞ በነቢዩ ኢሳይያስ«ናሁ ድንግል ትፀንሰ
ወትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስም አማኑኤል፣እነሆ ድን
ግል በድንግልና ፀንሳ በድንግልና ወንድ ልጅ ትወልዳለች
ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች» ተብሎ የተነገረው ትንቢት
ተፈጽሞ መድኅን ዓለም ክርስቶስ በቤተ ልሔም በተወለ
ደበት ዕለት ይኸው ቅ/ገብርኤል ከሌሎች ሠራዊት መላእ
ክት ጋር ተገልጦ ለቤተ ልሔም እረኞች ለዓለም ሁሉ
የሚሆን ዘለዓለማዊ ደስታን የሚሰጥ መድኅን የመወለ
ዱን የምሥራች ነገረ ። ሉቃ ፪ / ፲—፲፪ /

በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ዕርቅ ሰላም የተወ
ጠነበት መሆኑን በመግለጽ የሰማይ ሠራዊት ስብሐት
ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ
ለሰብእ» እያሉ የዘመሩት ቃል በሉቃስ ፪ ፡ ፲፬ ተጽፎ
ይገኛል ።

«ዘያፈትዎሙ ለመላእክት ከመ የሐውጽዎ»እንዲል
መላእክት እንዲመኙትና «ሥግው ሆኖ የማዳኑን ኃይል
ምን ጊዜ አይተነው? እያሉ በናፍቆት እንዲጠብቁ ያደረ
ጋቸውም ይኸው ነበር፣ ጴጥ ፩ ፡ ፲፪ ።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ንስሐ በሚገባ
በአንድ ኃጢአተኛ መዳን በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ
እልልታና ደስታ ይሆናል ። /እብለክሙ ከመ ይከውን
ፍሥሐ በሰማያት በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር በእ
ንተ አሐዱ ኃጥእ ዘይኒስሐ» ይላል ሉቃ ፲፮ ፡ ፲ /
«መላእክት ወስብእ የም አሐደ መርኤት ኮኑ በእንተ
ልደቱ ለክርስቶስ» ተብሎ እንደተጻፈ በክርስቶስ ልደት
ሰውና መላእክት በአንድነት የዘመሩትም ቃል «ስብሐት
ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ
ለሰብእ በሰማያት ለሚኖር ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባ
ባል ፤ ሰላም በምድር ፤ ለሰውም በጎ ፈቃድ» የሚል ሲሆን
በሰው ዘር ደህንነት መላእክተ እግዚአብሔር ምን ያህል
ቃላት ደስታ እንዳላቸው ያመለክታል ።

ዳዊት በመዝሙሩ «ይትአየን መልአከ እግዚአብሔር
ዓውደሙ ለእለ ይፈርህዎ ወያድኅኖሙ የእግዚአብሔር
መላእክ እግዚአብሔርን በሚፈሩት በሚያመልኩት ሰዎች
ዙሪያ ይከታተማል ከመከራም ያድናቸዋል» ሲል እንደተናገረ
ለዕውነተኛ ምስክርነት የሚቆሙ አማኞችን ከጥፋት
ሁሉ ለመታደግ የሚችሉ ቅዱሳን መላእክትን በመላክ
ድንቅ ሥራውን ለዘለዓለም ሳያቋርጥበት የምንኖርበትን
ይህን የጸጋ ዘመን በልደቱ ያድሰልን አምላክ ይመስገን ።

አሚን ።

ቅድስት ደንግል ግርያም ምስላ ፍቁር ወልዳ

ሕፃኑ ሰማዕትና የተላከለት ታዳጊ መልአክ

«ጥብአኬ እም ወኢትናፍቂ እናቴ ሆይ አይሆኽ በርቼ ያለምንም መጠራጠርና ያለፍርሃት ይህን ፊተና ለማለፍ ጨካኝነኽ ክርስቶስን በማመን ለቆምሽለት ዓላማ እውነተኛ ምስክር መሆን ይገባሻል» በማለት ይህን የማበረታቻ ቃል የተናገረው ሕፃኑ ሰማዕት ቅ/ ቂርቆስ ነው። ይህንም በተናገረበት ጊዜ ዕድሜው ከሦስት ዓመት የሚበልጥ አልነበረም ። ታዲያ ይህን አበረታች ቃል እንዴት መናገር ቻለ? ብለን ብንጠይቅ በርሱ አድሮ ባለው በመንፈስቅዱስ ኃይል መሆኑን እንገነዘባለን ።

ከዚህም የተነሣ ፤

«ነገረ ቃልክ ያበርህ ወያጠብብ ሕፃናት የቃልህንግ ግር አዕይንተ አእምሮን ያበራል፤ ሕፃናትንም ጥበቦችና አስተዋዮች ያደርጋል» ተብሎ እንደተጻፈ እግዚአብሔር እንዲያስገባን አእምሮ ያላቸውን ሕፃናት ይቅርና ዕድገት በለግምን ያናገረ ነውና «አልቦ ነገር ዘይሰአኖ ለእግዚአብሔር ለርሱ የሚሳነው ነገር የለም» ብለን ከማድነቅ በቀር ሌላ መልስ አይኖረንም ።

የቂርቆስ እናቱ ቅ/ኢየሱስ ለማን ስለ ነበረች አንድ ሮማዊ መስፍነ ሀገር ያሳድዳት ነበር። ከሮም ተሰዳ በሄደች በትም አገር ያንኑ መስፍን አገኘችውና እንደገና በይበልጥ መከራ አጸናባት ። ካጸናባትም ጽዋትወ መከራ አንዱ በሕ ሃኑ ልጅዋ ቂርቆስ ላይ የተቃጠው ሰይፍ ነበር ።

በእርሱ ላይ ልዩ ልዩ ማስፈራሪያ በማሳየት ሃይማኖ ቷን እንድትክድ ለጣዖትም እንድትሰግድ በጠየቃት ጊዜ ጎደወሀቦ እግዚአብሔር ኃይለ ወጥብበ ፣ እግዚአብሔር ኃይልና ጥበብን ስለሰጠው የሦስት ዓመት ልጅ ሕፃኑ ቂርቆስ ያንን መኩንን መስፍነ ሀገርና ጣዖታቱን ሁሉ እየረ ገመ ስላስቸገረው በብረት ጋን ውሃ አስፈልፋ ሲግል ሕፃኑን ቂርቆስንና እናቱን ቅ/ኢየሱስን ለመቅጣት ወሰነ ሕፃኑ ቂርቆስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመልቶ ከናቱ ጋር ወደዚያ ንፍር ውሃ ጋን ውስጥ ስተት ብሎ ገባ። እግዚአ ብሔርም ሊቀ መላእክት ቅዱስ ገብርኤልን ልኮ በመልአኩ እጅ ታደጋቸው፣ እሳቱን አጠፋላቸው ውሀውንም አበረደ ላቸው ከመከራው አዳናቸው፣ «አህለፍክን ማእከለ እሳት ወማይ ወአውዳእክነ ውስተ ዕረፍት በእሳትና በውሃ መሀ

ከል አሳለፍክን ወደ እረፍትም አወጣህን» ብለው ለመመለስ ከርና ለማመስገን አበቃቸው ።

አረማውያን አማኞችን ለመጉዳት በማሰብ ሆን ብለው ይገደዱ ጽሑት ከነበረው ጭካኔ አንዱ በወላጆቻቸው ፊት አቅርበው ምንም የማያውቁ ሕፃናት ልጆቻቸውን ዓይናቸው እያገኙ በሰይፍ መቅጣት ወይም በእሳት በስለት እያስፈራሩ ልጆቻቸውን ለማበሽር ሃይማኖታቸውን በማስካድ ለጣዖት መስገድ የተለመደ ሥርዓታቸው ነበር ። በቅድስት ኢየሱስና በሕጻኑ ልጅዋ ቂርቆስ ላይ የተፈጸመው ግፍ ከዚህ የተለየ አልነበረም ።

ነገር ግን በዕውነተኞች አማኞች ዘንድ የሞት ቅጣት ምንድነት? ሐዋርያው ጳውሎስ «በዚህ ዓለም ሣለን ሊደር ስብን የሚችል ማንኛውም ዓይነት መከራ ከሞት በኋላ ከምናገኘው ዘለዓለማዊ ክብር ጋር ሲነፃፀር ሕማሙ ለዘለ ዓለም የዚህ ዓለም መከራ ከምንም ሊቆጠር የማይችል ኢምንት ነው» ይለዋል ። ስለምን? ቢባል «ነአምር ከሙ ሕማም ይፈጽም ትዕግሥተ ላዕሌነ ወትዕግሥት መከራ ወበመከራ ይትረከብ ተስፋ ወተስፋኒ ኢያስተ ኃፍር» ሮሜ

፫—፬ የመከራ ጽናት የትዕግሥትን ምንነት እንደሚያስተ
ምረን የትዕግሥትም ብዛት መከራን እንደሚያለማምደን
እናውቃለን ፤ መከራ በመቀበልም የምናገኘው ፍጹም
ተስፋ አለን ያም ተስፋ የማያሳፍር ነው» ሲል እንደተና
ገረው እንዲያውም «ምነው በመከራ ላይ መከራን በተቀበ
ልኩበት? ያሰኛል እንጂ ያን ያህል የተፈተንኩት ለዚህ
ነበር እንዴ? » በማለት የሚያስጸጽት አይደለም ።

መፍቀሬ ሃይማኖት ቆስጠንጢኖስ ብፁዓን መነኮሳት
በአክናፈ እሳት ወደሰማያዊት ኢየሩሳሌም በክብር ሲያርጉ
አይቶ አባ ብሰይ ተብሎ የሚጠራውን መነኮሴ «ሰላም
ለክሙ ኦብፁዓን መነኮሳት» ቢለው «አንተም እንጂ ንዑድ
ክቡር ነህ ምክንያቱም በዘመንህ ቀርነ ሃይማኖት ቁሟል»
አለው «ቆስጠንጢኖስም መለስ አድርጎ «የመነኮሳት ክብራ
ቸው እንዲህ መሆኑን አውቄ ቢሆን ኖሮ መንግሥቱን
ለቅቄ፣ ዳባ ታጥቄ፣ ዳዋ ጥሼ፣ ጤዛ ልሼ፣ ደንጊያ ተንተርሼ
በምናኔ በኖርሁ ነበር » ብሎታል ።

ይህም ዕርግጥ ነው በክርስቶስ የተሰጠን ተስፋ የሚያ
ሳፍርና የሚያስፀፅት ባለመሆኑ ሁላችን ይህ ዓይነቱ የሃ
ይማኖት ጥብአት ያስፈልገናል። የሕፃኑ ቂርቆስንና የእናቱ

የቅ/ ኢየሱስ ለሠረ ሃይማኖት ብንከተል «ተስፋው
ለእናንተና ለልጆቻችሁ እንዲሁም ጌታ አምላካችን ለሚ
ጠራቸው በሩቅ ላሉትም ሁሉ የተሰጠው» ተብሎ ተጽ
ፎክል። ስለዚህ በዚህ ዘለዓለማዊ ተስፋ ደስ ይበላችሁ
ኢትዮጵያውያን ለእሱ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍሰ
ክሙስ ኢይክሉ ቀቲሎታ ፣ ቢበዛ ሥጋችሁን እንጂ
ነፍሳችሁን መግደል የማይቻላቸውን ተፈታተኞች
አትፍሩ ወለዘሰ ክሕደኒ በቅድመ ሰብእ እነሂ አክሕደ
በቅድመ አቡዮ ዘበሰማያት ። በሰው ፊት የሚክደኝን እኔ
ደግሞ በእግዚአብሔርና በቅዱሳን መላእክት ፊት እክደ
ዋለሁ በሰው ፊት ቆሞ የሚመሰክርልኝን ግን እኔ ደግሞ
በአባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ «ተብሎ በወንጌል የተጻ
ፈውን ቃል በመጠበቅና በሥራ በመተርጎም ረገድ ሕፃኑ
ቂርቆስና ቅድስት እናቱ ኢየሱስ ጥሩ ምሳሌነታቸውን
ትተውልን አልፈዋል ።

ጌታችንም በቅዱስ ወንጌል «ወቁ ኢታስተሐቅርዎ
ለ፩ዱሂ እም እሉንኡሳን እብለክሙ ከመ መላእክቲሆሙ
በሰማያት ወትረ ይሬእዩ ገጾ ለአቡዮ ዘበሰማያት ። ከነዚህ
ክታናናሾቹ አንዱን ስንኳ እንዳታቃልሉ ተጠንቀቁ ጠባቂ

ዎቻቸው መላእክት ሁልጊዜ በሰማይ ያለውን የአባቴን ፊት እንዲያዩ እነግራችኋለሁ»-በሎአል። በዚህም መሠረት እግዚአብሔር አምላክ ቅዱስ ገብርኤልን በመላክ ሕፃኑንና እናቴን ከመከራ ታደጋቸው። ይህም ታዳጊነቱ ምን ጊዜም የማይገታ ስለሆነ በዘመናችንም በሥራ ላይ ነውና ክርስቲያን ሁሉ ተስፋ መቅረጥ አይገባውም ።

በማናቸውም ጸዋት መከራ ለሞት በሚያደርስ ፈተና እንኳን ልንፈታ አይገባምንም፤ ክርስቲያን ይፈራ ዘንድ ሞት ራሱ ምንድን ነው? በምንም ዓይነት መልክ ተለዋውጦ ይምጣ ሞት ለክርስቲያኖች ከዚህ ዓለም ድካም ተለይተው የዘለዓለም ዕረፍት ወደሚያገኙባት ገነት መንግሥተ ሰማያት መሸጋገሪያ ድልድይ ነው ። ወይም ወደ ሰማያዊ አባታችን የምናርግበት መሰላል ነው ።

ፈተናም ቢሆን የእምነታችን ጽርዖት እንደወርቅ ነጥር የሚወጣበት ስለሆነ ልንሰቀቀው የሚገባ አይደለም ስለዚህም እንደነ ቅ/ቂርቆስ ክፍርሃት የነጻ የእምነት ጥብ አት ሊኖረን ይገባል «ፍርሃትስ መቅሠፍት በቲ ፍርሃት

ራስዎ መቅሠፍት ናት» ሲል የሐንስ ወንጌላዊ በመጀመሪያ መላእክቱ እንደተናገረ ማንም ክርስቲያን የፍርሃት ተገዢ መሆን የለበትም ። ማንንም ሰው ስለፈራ ደግሞ ሞት ይቀርለታል ማለት አይደለም። እንዲያውም ለሕይወቱ ሳስቶ ነፍሱን ለማትረፍ የሚስገበገብላት ሰው በማዳን ፈንታ ከነጭርሱ ያጠፋታል። ወዘሰ ገደፉ ለነፍሱ በእንቲአየ ይረክባ ሰውነቱን ስለ እኔ የጣላት ግን በኋለኛው ዘመን በትንሣኤ ሕይወት ያገኛታል» ሲል መድኅን ዓለም አምላካችን ክርስቶስ የተናገረው ቃለ ወንጌል ምን ጊዜም የማይታበል ነው ።

በእምነት የሚያወላውሉ በዚህ ዓለም ኑሮ እንኳ ሳይሳካላቸው በመቅረቱ ባለቅኔው ።

« ተረፍነሂ እለ ተረፍነ በውስተ ዓለማት ክልኤቲ እንዘ ለዛቲ ኢንከውን ወእንዘ ኢንከውን ለእንታክቲከሁ ለቲ ዓለማት ማለትም ከሥጋዊውም ሆነ ከመንፈሳዊው ዓለማት አንዱን ሳንይዝ በመካከል ተንገዋለን ቀረን?» እንዳሉት በወላዎይነት ተንሳፈው የቀሩም ብዙ ናቸው ።

ዓላማ ቢስ ሆኖ በሕይወት ታሪክ ላይ ጥቁር ነጥብ ጥሎ ከማለፍ ይልቅ እንደ ሕፃኑ ቂርቆስና ቅ/ኢየሱስ ጥፋ ላገውን የሕይወት መስዋዕትነት ከፍሎ የክብር አሟሟትን ማሳመር የእውነተኛ ክርስቲያን ዘላቂ ዓላማ ነው። ይህም ዓይነቱ የሃይማኖት ጥብአት ካለን ደግሞ እስከ መጨረሻው እንጠፋ ዘንድ የሕያው አምላካችን ፈቃድ አይደለም፤ እርሱ ወዳጆቹን ያውቃል፤ ከዚህም የተነሣ ከአቅማቸው በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስባቸው አይፈቅድም። ሐዋርያው ጳውሎስ ይረድሳኝ። በመከራ ከመ ትጻኤ እመንሱት፤ በመከራ ጊዜ ከፈተና የምትወጡበትን መንገድ ያዘጋጅላችኋል» ሲል የተናገረው የተስፋ ቃል በዕርግጥ የታመነ ነው። (፩ ቆረ ፲፡ ፲፫) ።

በዕርግጥም ይላል ሐዋርያው በዕብራውያን መልእክቱ ምዕ ፮ ፡ ፲፰—፲፱ ፡ «ዐቢይ ፍሥሐ ብነ ለእለ ተማሕ ጸነ ወአጽናዕነ ተወክሎ በስተፋነ ዘጽኑሕ ለነ እንተ ታጸንዓ ከመ መርሶ ለነፍስነ ከመ ኢታንቀልቅል ፣ሃይማኖታችንን አጽንተን ይዘን ለምንገኝ ለእኛ ፍጹም ተስፋ አለን ይህም ተስፋ ለሕይወታችን እንደማይነቃነቅ አስተማማኝ መልካቅ ነው።

በዚህም አስተማማኝ ተስፋ መሠረትነት ሰማዕትን በደም ፣ ጸድቃንን በገዳም ያጸና ሕያው አምላካች ከሰማዕቱ ሕፃን ቂርቆስና ከቅድስት እናቱ ኢየሱስ ረኤትና በረከትን ያሳድርብን፤ የሊቀ መላእክት ቅ/ገብርኤንም ተራዳኢነት ሳያርቅብን ሀገራችንንና ሕዝባችንን በሰላም ይጠብቅልን ለዘለዓለሙ።

አሜን ።

ማስታወሻ

—ይህ አጭር ጽሑፍ ለጎትመት የበቃው ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ወፓትረያርክ ዘኢትዮጵያ በሰጡት መመሪያና የሞራል ድጋፍ ፤

—እንዲሁም በሊቀ ማእምራን አበባው ይግዛው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጠቅላይ ሥራ አስኪያጅ ትብብር ነው ።